

[Thorndahl]

med altså også begrunde særlige og restriktive forholdsregler. Men gælder det så, at Danmark set i forhold til de øvrige lande har et så umådeholdent energiforbrug? Nej, det gør det afgjort ikke. EF-Kommissionen har netop udarbejdet en oversigt over energiforbruget blandt EF-landene, og det viser sig her, at Danmarks nuværende energiforbrug er middelstort og lavere end i de højt industrialiserede lande, vi kan sammenligne os med, som Beneluxlandene og Tyskland. EF-Kommissionen har også udarbejdet en prognose for energiforbrugets udvikling frem til 1990, og i 1990, siger Kommissionen, vil Danmark have det næstlaveste energiforbrug regnet pr. indbygger blandt de nuværende 9 EF-lande.

Der er altså intet som helst sagligt grundlag for dette lovforslag, der må betegnes som en helt urimelig, hysterisk, politisk overreaktion. F. eks. har Beneluxlandene et energiforbrug, der pr. indbygger er 30-35 pct. over Danmarks, og i Beneluxlandene vil man alene opfordre de private forbrugere til at nedsætte temperaturen i deres boliger.

For fuldstændighedens skyld skal lige nævnes, at lovforslagets fremsættelse er helt i strid med de tilsagn, regeringen gav folketinget i 1978, hvor man alene forbeholdt sig at tage spørgsmålet om tvangsmæssig justering af varmeanlæggene op, såfremt de indhøstede erfaringer ved kontrolmålingerne måtte kunne begrunde det. Som det er fremgået, er der ingen saglig begrundelse for at fravige det tilsagn, og vi må med beklagelse tage til efterretning, at regeringen over for et tilsagn, der er givet folketinget, hånligt og arrogant siger: det betyder ikke noget, det er trods alt kun en lap papir.

Johan Philipsen (V):

Fremskridtspartiet og nu hr. Thorndahl fra talerstolen harcelerer over venstres ændrede stilling. Det har jeg nogle kommentarer til.

Det synes overhovedet ikke at være sivet ind hos fremskridtspartiet, at der er sket et og andet i det sidste år. I realiteten er der sket det, at en 80-årig mand, der boede i nærheden af Paris, har vendt op og ned på hele oliemarkedet. Det gælder ikke alene Iran, det gælder også en ændret stilling i en lang række andre OPEC-lande. Saudi-Arabien nægter i øjeblikket at pumpe den

merproduktion op, som det havde en tid lang, og Saudi-Arabiens situation over for bl.a. USA er i øvrigt en helt anden i dag.

Jeg vil gerne forsøge over for fremskridtspartiet at skære ud i pap den forskel, der er fra sidste år til i år. Det kan jeg gøre med den baggrund, jeg har, fordi jeg er formand for to olieselskaber.

Sidste år ved denne tid kunne man bestille 15.000-18.000 t gasolie, og så kunne man aftale en rabat på mellem 100 og 110 kr. pr. 1.000 l til dækning af transport, distribution m. v. Hvordan er situationen så i øjeblikket? Situationen i sidste uge var sådan, at de store olieselskaber sagde: vi har ikke noget at give jer, men hvis I et eller andet sted i verden kan købe noget crude-oil, så vil vi da gerne raffinere det for jer.

Det er ikke rigtigt, når man siger, at andre lande ingen indgreb har foretaget. Den sidste meddelelse, jeg har fået, går ud på, at man i Belgien nedskærer de ugentlige udleveringer af gas- og fyringsolie med ikke mindre end 30 pct. For at sige det kort: vi befinder os i en fase undervejs til en rationering. Hvis vi vil undgå den rationering, som i bedste fald bliver meget uretfærdig, så nytter det ikke, som fremskridtspartiet gør, at sætte kikkerten for det blinde øje. Det er rigtigt, at vi er et liberalt parti, men vi er også et solidarisk parti, og det kan ikke være meningen, at vi i en situation som den nuværende lader, som om situationen fra sidste år stadig består.

Til sidst har jeg nogle henvendelser til boligministeren. Jeg beklager for så vidt, hr. boligminister, at de ikke er særlig venlige.

Det er efter min opfattelse ikke nogen særlig heldig aftale, der er blevet truffet. Jeg kender godt årsagen. Årsagen er den strid om faggrænser, som vi har kendt i mange år i dette land, og som fører til, at vi undertiden får resultater, vi af praktiske grunde ikke synes om. Jeg har en hilsen fra en ganske almindelig mand, der i forgårs sagde: tag nu og vedtag en lov, hvori der står, at en skorstensfejersvend og en montør skal sætte sig i samme bil kl. 7 om morgenen, og så skal de tage husene på række, idet skorstensfejersvenden skal være et hus foran montøren! Det må være muligt at ordne det på en praktisk facon.

Jeg henstiller altså ved denne lejlighed til boligministeren: sig til de berørte organisationer, at nu vil vi ikke mere se på det kinesise-